

Perpinyà 22 Decembre 1905

Estimat amic Pujol: Un rich més reposat de les
primeres emocions he vist més clara la meua situació i aquesta
es frena. Devant de la perspectiva terrible d'un Marcha empresona-
ment he preferit seguir el consell dels bons amichs i seguir-los
m'hi haurat per... qui sab quant, els camins de la meua terra. Cal
fer pensaments i els he fet de moment. Avuy hi rebut una carta
del meu germà Lluís. En ella hi ha consoladores paraules dels
sempers Caselles i Prat de la Riva. Ells m'aconsellen que
vagi a París i m'fau bons pronostichs... Però cal pensar
que jo no escric el francès, el parlo malament, l'entenc
pitjor. Així hi pensat un plan que hi exposat al Dr. Martí
per que ell m'hi ajudi. Avuy en blancort i jo, vivim del
favor dels amichs. A casa no poden ajudar-me molt, avuy
al contrari els hi ha sigut un sotrac la falta dels meus
guanyos. Així es verganyos, tenir de viure així, per de mo-
ment es necessari. Ho dich sagrantment i cor. El plan que hi
exposat al Dr. Martí es que les empreses dels periodichs cata-
lans me vulguin admetre articles literaris retribuïdels.
"El Poble Català" i la Il·lustració Catalana ja m'ho fegan.
D'això se m'encarregarà el Dr. Martí. Ademés jo tinc
la Novela i crech que a la Il·lustració fegan 200 per folle-
ti. El Dr. Martí miraria si a l' moment també la voldran
ab bones condicions. Ademés tinc les Donas Superiors
que, si a vosté no li ve bé que crech que no s' venen ab
en graner, li enviare a algun ^(meu germà Lluís) per que vegi si explicant
à m' en graner la meua situació i agradant-li l'obra
me la podrà retribuïda. Ab lo que jo pogues fer-me
entre aquests periodichs, suposant que pogues
nas semanalment a dos o tres d'ells i algun

que m'hanarà per aquí, (En Payret i en Delmont just'au
difícil trobar-ne res a causa del desconeixement del
idioma) podria viure ben econòmicament ab en Blangot
qui també busca treball, i llavors aniria a estudi per
aprendre de parlar i escriure be el francès. Així de mo-
ment me tindrà la feisangor que m'ha de tenir de viure
de misèria. Quan jo domini el francès, no m'hi faré
per la vida. Aniré a París i lluitaré allí fins a lograr
no ja sols la subsistència sinó tot lo menester per fer
meua a aquella pobre Eugènia que plora la meua
indefinida absència. Parliu, amic Pujol, i així
que li dic. Digueu-vos si puix així esperarau
qualcun, perquè els consells dels bons amics, com ho
es vostè, son un gran reforç en situacions com la
meua.

Ara, enaltè amic Pujol... Jo desitjaria que t'envi-
gués Ignasi me n'implis en el lloc que jo ocupava
a l'Orfè. i Podria ser així? Ell es així, si be me refi-
de vostè per ferlo practicar en lo que ell no sapia.
Així seria una entrada a casa que li convé molt.
Si així pogués ser jo estaria ben troc més tranquil.
Penso que es una merca que li demanem i per altre part
crec fermament que de l'Ignasi ne quedaran tots con-
tents.

Ve Nadal, la festa de la família j'hi som ausents.
La voldria ja passada que potser el meu esperit no
estaria tan desolat. Encara aquest cap tindrà en
Blangot en una campanya, però en cal encara au-
ment de prou all he dirat a Barcelona, la exp. i
dues noves. Si podem guanyar-nos la vida les
farem venir i viurem en família.

Parliu ab en Millet i aino de l'Ignasi. Jo m'ale-
do molt de tot. Els més petits detalls de lo que fem a
tal hora, de lo que fegam ara ja 8 dies, acudeixen
ara a la meua pensa ab una justesa extraordinària.
De tot hom me records. De les claus animades del l'Or-
fè quan hi ha ensaig, i d'aquells crits del Mestre arri-
bant esmortuats a Secretari, de les corruas de roques
anant a beure en els cantos a l'hora del cigarret;
tot, tot se'm representa clar, ple de relleu que sem-
bla que ho pugui tocar i tan lluny com es!

Oh com hi pensat ab lo que faríem pels Ignascent!

Si hagues tingut francs sobrats hauria
anat a sentir a Mlle. Blanche Selva i als solis-
tes de la Schola Cantorum que han donat a
Paustring el concert que haurien de
donar a Barcelona aquest dia.

Aquí si ja no fa, fa el mateix fet que a Barcelo-
na. Estem instalats en la cambra que m'ha cedit
en Payret a cap preu. Solament hem de pagar a la
cambra (sa tin) que m'ha els llits. Després l'electricitat
(petrol) i llenya per calparnos, pugi la habitació
es feda com un dimoni... fet.

Ja li escrivé mes un altre dia, però ara tindrà
encara moltes cartes a fer i després me caldrà esperar
a demà per triar-les i las rebre tot.

Saludi a tot hom i que tot hom passi un bon
de Nadal ditxós. Revote i abraçades al Mlle Millet
al Sr Solvat i als incondicionals Poma, Vives, Almir,
Lupen, Janet, Viladoms etc, etc.

A tots una abraçada de vostra
Digueu-li que plane el no. de casa seva, però podria escriure-li
allí ab més confiança de que arribin les cartes.

